

Formanden tager ordet

I skrivende stund er jagten godt i gang og jeg er med i et hyggeligt konsortium på Fyn, hvor jeg glæder mig til hver jagt.

Havde du spurgt mig for 10 år siden, om jeg skulle være jæger, ville du højst sandsynligt have hørt et højt rungende NEJ. Jæger var nogen som skød løs på små bambier og når deres hund ikke gjorde hvad de ville have den til, fik den et los størrelse 45 lige i rø...

Min interesse for hunde startede som barn hvor min far var hundetræner for schæfere og rottweilere i politihundeforeningen. Dengang foregik træningen med magt og kamp, som den også gjorde på mange andre træningspladser. Gik hunden ikke ordentligt fik den et ryk i linen så den fløj op i luften og endte to meter bag hundeføren, så kan den lære det.... I dag er vi heldigvis klogere og har viden om at dette ikke er vejen frem. Men jeg styrkede rundt på træningspladsen og trænede med vores hund, først en schæfertæve og siden hen en rottweiler han. Efter hånden som træningsmetoderne ændrede sig til positiv træning, synes jeg det blev mere og mere sjovt at træne hund og jeg ønskede mig brændende min helt egen hund. I 1993 tog jeg træneruddannelsen i Rottweilerklubben.

Til min 18 års fødselsdag fik jeg en Ruhåret Foxterrier i fødselsdagsgave. Det var så en hund på 12 kg med et temperament som en rottweiler. Jeg trænede og trænede med min kære stædige hund og vi vandt brugshundekonkurrencen hvor min hund gik perfekt spor, rundering på figurant og fuld stop på figurant (bidearbejde). Det blev også til agility, hvor vi vandt diverse konkurrencer.

Da min stædige foxterrier rundede 11 år begyndte jeg at kigge efter ny hund. Der var i mellem tiden kommet to børn i hjemmet, så min næste hund skulle ikke være arrig og stædig. Det skulle ikke være en lille hund og min mand synes heller ikke den skulle være for stor, gerne lige midt imellem. Jeg ville ikke have en alle andre havde, men jeg ville gerne have en ruhåret hund, da jeg synes om at de ikke fælder.

Jeg læste om alverdens racer, jeg aldrig havde hørt om før, og her læste jeg om Vizsla'en. Den kunne fås i ruhåret version, ikke arrig som en terrier, kærlig, aktiv og ville gerne ligge i sofaen, det lød lige som en hund for os. Det var dog en jagthund, men det så jeg ikke som et problem, for det var min nuværende hund også. Men den skulle ikke bruges til jagt...

Jeg fandt en opdrætter på DKK's opdrættervejviser og vi drog af sted mod Fyn for at besøge Kennel Humlekrogen. Vores første møde med "Vizsla-folket" var absolut en positiv oplevelse. Vi blev budt velkommen af Nanna og Kurt og et kuld fantastiske hvalpe. Vi hentede vores første Vizsla da hun var 8 uger i juledagene 2005. Vi startede træning hos Nancy og Peder i Døjringe og mødte flere rare "vizsla-folk". De var jo helt fantastiske alle disse "vizsla-folk", søde og rare og hjælpsomme og endnu vigtigere, de var ikke onde ved deres hunde. Jægere der var flinke ved deres hunde og jeg hørte endda flere sige at deres hund sov i sofaen. Hvad skulle jeg nu gøre ved mine fordomme om jægere? Fordommene pakkede jeg ned i en lille æske og sparkede langt væk med en størrelse 45, jeg var solgt til "vizsla-folket".

Jeg blev tilbudt at komme med på marktræning hos Per Stouby og jeg prøvede at stille op til markprøver. Alle var flinke og rare og der var altid en hjælpende hånd hvis man var i tvivl om noget. Det var dog lidt frustrerende når der blev talt om jagt og jeg ikke altid vidste hvad de mente. - "Der ligger et lam derovre, så vi skal lige holde afstand" – et lam, hvorfor har det får ikke taget lammet med sig? Ah, råen's bambi hedder et lam.

Det går bare ikke det her, jeg må have et jagttegn. Så jeg gik i gang på aftenskole, og ja ja jeg dumpede et par gange på afstandsbedømmelse, men så lykkedes det, jeg fik mit jagttegn. Randi havde et gevær til salg som jeg prøvede og jeg fik det herefter af min mand i fødselsdagsgave. I den efterfølgende jagt sæson fik Randi og Anne mig med i deres jagtkonsortium. Når jeg møder andre hunde ejere på mine daglige gåture med hundene, får jeg tit spørgsmålet, "når du har jagthund, gå din mand så på jagt?" Jeg nyder lidt at se folks ansigt når jeg siger "nej det interessere ham ikke, men det gør jeg".

Jeg er stolt af at være JÆGER og "Vizsla-menneske", og jeg går på jagt fordi jeg har Vizsla.

For tre år siden blev jeg valgt ind i bestyrelsen og i sommer overtog jeg formands-posten fra Knud Føhns. Som formand og Vizsla ejer mener jeg det er vigtigt, at vi har en god jagthund som repræsenterer den stående fuglehund. Vizsla'en skal være smuk og elegant og en god jagthund. Derfor er det vigtigt vi kombinerer udstilling med jagtprøver. Når du går

på udstilling skal du ikke glemme det er en jagthund som har en fantastisk evne på markprøver, apportering og schweiss. Når du går til jagtprøver, skal du ikke glemme, at vi skal have en god jagthund med korrekt racestandard.

Husk at støtte op om vores egne udstillinger og prøver i den kommende vinter og forår.

Knæk og bræk til alle jer der er på jagt i denne vinter og pøj pøj til alle jer der skal til udstilling og prøver i det kommende forår.

Glædelig jul og godt nytår til "Vizsla-folket"

Lone Stausgaard.